

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddaeo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus secundi scena quinta

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ΠΑΝΔ. Ἐγὼ δὲ γ' εἰς τὸ βάραθρον ἐμβάλοίμι σε.

ΠΛΑΘ. Ἐγὼ δὲ τ' ἀρύγγ' ἀν' ἐκλίμοίμι σε,

Δρέπανον λαβὼσ', ᾧ τὴν κόλικας κατέσπασας.

585 Ἄμ' εἰμ' ὅπι τ' Κλέων', ὅς αὐτῷ τήμερον
Ἐκπλιεῖται ταῦτα φρονησάμενος.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ, ΧΟΡΟΣ.

Κάκιτ' ἀπολοίμιω, Ξανθίαν εἰ μὴ φίλῃ.

ΞΑΝΘ. Οἶδ', οἶδα τ' ἴδεν· πάνε, πάνε τ' λόγῳ.

Οὐκ ἀν' γενοίμιω Ἡρακλῆς ἀν. ΔΙΟΝ. Μηδαμῶς,

590 ὦ Ξανθίδιον. ΞΑΝΘ. Καὶ πῶς ἀν', Ἀλκμυῆος ἐγὼ

Υἱὸς γενοίμιω, δὲλ' ἅμα καὶ θνητὸς ὢν;

ΔΙΟΝ. Οἶδ', οἶδ' ὅτι θυμῷ, καὶ δικαίως αὐτὸ δρεῖς.

Καὶν εἰ με τύποις, οὐκ ἀν' ἀντίποιμί σοι.

Ἄμ' ἴω σε τ' λοιπῷ ποτ' ἀφέλωμαι χεῖρας,

595 Περόριζ' αὐτὸς, ἢ γυνή, τὰ παιδιά,

Κάκιτ' ἀπολοίμιω, καὶ Ἀρχέδημ' ὁ Γλάμων.

ΞΑΝΘ. Δέχρημι τ' ὄργιον, καὶ πῖ τύποις λαμβάνα.

ΑΝΤΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Ι΄.

ΧΟΡ. Νῦν σὸν ἔργον ἔστ', ἐπειδὴ

Ν Τὴν σὸν εἴληφας, ἦν φῶρ

600 Εἶχες ἐξαρχῆς, πάλιν

Ἄνα-

vl. 584. Ἐπὶ τὴν κόλικας κατέσπασας] Pronomen relativum & non ad δρέπανον respicit, quasi falce detraxisset panes; sed ad ἀρύγγα guntur, quo κατέσπασας, ut Scholiastes loquitur, i. e. deglutivit. Ita enim usurpatur hoc verbum; in Equitibus vl. 714. κατέσπασας γὰρ, τὸ μὲν ὄλεθρον ἐπιβίβει· αὐτὸς δ' ἐκείνην τριπλάσιον κατέσπασας. ubi vid. Notas.

vl. 586. Ἐκπλιεῖται] Fut. Atticum, pro ἐκπνίσσειαι. 2 πνίον; Hesychius: πνίον, πανέκλιον, ἢ ἀτρακίον.

εἰς ὃν εἰλάται ἡ κρέκη. Panicula sive fufus, cui filum involvitur. Glossæ: πνίον, panicola. Eadem: πανέκλα, Panicula.

vl. 590. Πῶς ἀν' Ἀλκμυῆος] Nam Bacchus ipse dicebat, absurdum esse si Xanthias velit fieri Hercules. vl. 528.

vl. 594. Τῷ λοιπῷ ποτῷ] In Pace, vl. 1085. ἐπειδὴ δειπνήσεις τῷ λοιπῷ γ' ἐν πρωτανίῳ.

vl. 595. Περόριζ' αὐτὸς] Sophocles in Electra, vl. 766. φεῖ

PAND. Ego vero in barathrum velim te injectum.

PLATH. Ego vero guttur tibi vellem excindere

Falce sumta, quo panes succineritios deglutisti.

585 Sed ibo ad Cleonem accersendum, qui hodie ex ipso
In jus vocato extricabit haec.

SCENA QUINTA.

Senarii.

BACCHUS, XANTHIAS, CHORUS.

BACCH. Pessime peream, nisi Xanthiam amo.

XANTH. Novi, novi mentem tuam, desine loqui.

Nolim Hercules fieri. BACCH. Minime hoc dixeris,

590 Mi Xanthifce. XANTH. Et quomodo ego Alcmenae
Filius fieri possem, qui simul servus & mortalis sum?

BACCH. Scio te irasci, & id non injuria.

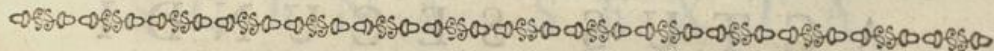
Etiam si me verberares, non obloquerer tibi.

Imo si in posterum unquam tibi ea ademero,

595 Radicitus & ego, & uxor liberique

Pessimis modis pereamus, & Archedemus lippus.

XANTH. Accipio jusjurandum, & hac conditione ornatum assumo.

ANTODE VERSUUM X.

CHOR. Nunc tuum est officium, quoniam

Ornatum hunc sumfisti, quem

600 Habebas prius, rursus

Ju-

φῶν φῶν, τὸ πᾶν δὲ διασπῶνται τοῖς πάλοι προήρριζον, ὡς
καὶν, ἰσθλαῖα γίνῃ. Eben, nunc, ut videtur, radici-
tus est extindum herile genus. Euripides in Hippolyto
v. 682. Ζῆς ὁ γνήσιος ἴμος, προήρριζον ἰαλοῖ-
ται σ' ἄ-
πῶρα πυλ. Jupiter te, pater meus, radicitus perdat
fulmine percitens. Paulo aliter Comicus in Pace v. 1218.
οἶμ' ὡς προήρριζον μ' — ἀπάλωσας.

Ibid. Τὰ παῖδ'] Liberos devovet etiam Silenus Bac-

chi famulus, apud Euripidem in Cyclope dejerans,
v. 268. ἀπάλωσας, — μὴ πᾶσι' ἰσθλαῖα ἔγω εἶνοισι χερ-
ματ'. ἢ κακῶς ἔτσι κακοὶ οἱ παῖδες ἀπαλώσῃ, ἔς μᾶλλον
ἔγω φίλῃ. Juro, quod non vendidi ego has res hospitibus
aut male bi liberi pereant mali, quos ego maxime amo.

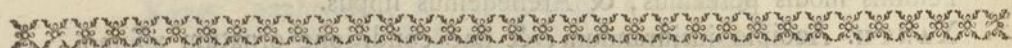
v. 597. Ἐπὶ τοῖς παῖδας χερσὶ ἐξ ἑμῆς δίχῃ. Euripides in Alcesti-
de v. 375. ἐπὶ τοῖς παῖδας χερσὶ ἐξ ἑμῆς δίχῃ. Ilac
conditione accipe liberos ex manu mea.

Ἀναεάζειν σαυτὸν αἰεὶ,
 Καὶ βλέπειν αὖθις τὸ δεινόν,
 Τῆς θεῆς μεμνημένον,
 Ὡς εἰς εἰς σεαυτὸν.
 605 Εἰ δὲ ὡς ἀλλήρων ἀλώσει,
 Καὶ βάλης τι μαλθακόν,
 Αὖθις αἰρεσάσθαι σ' ἀνάγκη ἔτι πάλιν τὰ φράματα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΩΛΩΝΙ.

ΞΑΝΘ. Οὐ κακῶς, ὦ ἄνδρες, ὡς φαίνεται.
 Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τυγχάνω ταῦ-
 610 τ' ἄρα συνούμηνος.
 Ὅλα μὲν εἶναι, καὶ ζήτησόν ἢ τι,
 Ταῦτ' ἀφαιρεσάσθαι πάλιν πει-
 ράσεται μ', εὐ οἶδ' ὅλα.
 Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ παρέξω
 615 Ἐμαυτὸν ἀνδρείον τὸ λῆμα,
 Καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.
 Δεῖν δ' εἰσικεν, ἄς ἀκίω τ' εὐρέας ἔθ' ἴσσοι.

ACTUS SECUNDI

Τρίμετροι Ἰαμβικά

ΑΙΑΚΟΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ΞΑΝΘΙΑΣ.

ΑΙΑΚ. — Ὡς εἶτε ταχέως τῆτονι τὸν κυνοκλόπον,
 — ἵνα δὲ δίκην ἀνέστον. ΔΙΟΝ. Ἡκέ τω κακόν.
 620 ΞΑΝΘ. Οὐκ ἐς κόρακας; μὴ πρῶσιτον. ΑΙΑΚ. Εἶεν, ἔτι μάχης.

vf. 605. Βάλης τι μαλθακόν] In Pluto vf. 438. μα-
 λακόν δ' ἐδώσατε μὲν.

vf. 616. Βλέποντα ὀρίγανον] Supra, vf. 564. ἔβλεψεν
 εἰς ἐμὲ δριμύ. Solet ita obtutum acrem & torvum de-
 scribere: in Equitibus vf. 627. καὶ βλεψὲς ἴαπυ. In Vē-

fris vf. 453. ἀνδρῶν — ὀξυθύμων — καὶ βλεπίντων
 κέρδαινα. & alibi saepe similiter. Vid. ad Plutum
 vf. 328.

vf. 618. ΑΙΑΚ.] Redit jam Aeacus cum infernali-
 bus lorariis, qui se paulo ante dicebat currere ad ac-
 cer-

- Juvenilem animum ostendere usque.
 Et rursus torvum tueri,
 Dei memorem illius,
 Cujus imaginem fers in te.
 605 Quod si stulte rem gerere deprehenderis,
 Et aliquid commiseris, quod mollem & ignavum arguat,
 Denuo tollere te stragula necesse est.

SYSTEMA VERSUUM X.

- X**ANTH. Bene monetis, ô amici:
 Ipse etiam eadem jam mecum cogitabam.
 610 Nam eum, si aliquid boni evenerit,
 Haec adimere rursus conaturum mihi, fat scio.
 Sed tamen ego praebebo
 615 Me fortem & animosum,
 Et acerbe velut origanum tuentem.
 Ita faciendum erit ut videtur, nam audio jam strepitum januae.

SCENA SEXTA.

Senarii Iambici.

AEACUS, BACCHUS, XANTHIAS.

- A**EAC. Constringite ocyus hunc furem canum,
 Ut poenas det, properate. **BACCH.** Imminet nonnemini malum.
 620 **XANTH.** Nonne in malam rem ibitis? ne accedite. **AEAC.** Eja etiam
 pugnare incipis?

Tu

cerendam Echidnam & Muraenam; quae monstra forte etiam in theatro jam apparent: forte etiam Cleon & Hypertolus appareat, quos vocari jubebat Pandocentria.

vi. 619. [ἤϊ τῶ κἀνὶ] Supra, vi. 560. κἀνὶ ἤϊ τῶ. Idem est τῶ & τῶι, nisi quod istud communi dialecto dicitur, illud Attica. Ita autem Edd. pristinae; non ἤϊ τῶ ut nupera.

M m 2